

רשומות

הצעות חוק

ה כ נ ס ת

12 ביולי 2004

50

כ"ג בתמוז התשס"ד

עמוד

- 158 . . . . . הצעת חוק להגנת בית מגורים לחבר קיבוץ (תיקוני חקיקה), התשס"ד-2004
- 159 . . . . . הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 81) (עבירת הכחשת השואה), התשס"ד-2004

הצעת חוק להגנת בית מגורים לחבר קיבוץ (תיקוני חקיקה), התשס"ד – 2004*

1. בפקודת האגודות השיתופיות¹, אחרי סעיף 48א יבוא:

תיקון פקודת
האגודות
השיתופיות

348. (א) לענין מקרקעי קיבוץ המשמשים בפועל בית מגורים לחבר קיבוץ (להלן – בית מגורים), בקיבוץ הנמצא בהליכי פירוק או כינוס נכסים, רשאי בית המשפט או הרשם, לפי הענין, להורות שחבר הקיבוץ ובני משפחתו המתגוררים עמו לא יפוננו מבית המגורים, אלא אם כן הוכח תחילה, להנחת דעתו, שיהיה להם מקום מגורים סביר או שהועמד לרשותם סידור חלוף.

"הוראות
מיוחדות
בפירוק קיבוץ

(ב) בית המשפט או הרשם, לפי הענין, רשאי לקבוע שהסידור החלוף כאמור בסעיף קטן (א), יהיה בהמצאת דירה אחרת או בתשלום פיצויים או בדרך אחרת.

(ג) הוראות סעיף זה אינן חלות על מקרקעין שדיני הגנת הדייר חלים עליהם, ואין בהן כדי לפגוע בדינים האמורים.

(ד) בסעיף זה –

"בן משפחה" – בן זוג, לרבות ידוע בציבור, הורה, צאצא, צאצא בן הזוג, או בן זוגו של כל אחד מאלה;

"חבר הקיבוץ" – מי שהתקבל כדין לחברות בקיבוץ ובלבד שהתגורר בקיבוץ או שהיה חבר בו, לפחות במשך השנתיים שקדמו להגשת בקשת הפירוק או כינוס הנכסים;

"מקרקעי קיבוץ" – מקרקעין בתחום הקיבוץ שלקבוץ יש בהם זכויות, והן לא נרשמו על שם חבר הקיבוץ;

"קיבוץ" – אגודה שיתופית שסווגה על ידי הרשם כקיבוץ או כמושב שיתופי.

ד ב ר י ה ס ב ר

לוודא, שיש לחבר הקיבוץ מקום מגורים סביר, כתנאי מוקדם למכירת המקרקעין המעוקלים של הקיבוץ ולפינוי חבר ובני משפחתו הגרים במקרקעין, כפי שקובע החוק לגבי אחרים.

סעיף 1 מוצע לתקן את פקודת האגודות השיתופיות ולקבוע בה הוראה בדבר הגנת בית מגורים, גם בעת פירוק הקיבוץ, ולהקנות לחבר הקיבוץ, את ההגנה המוקנית לאחרים בפקודת פשיטת הרגל, דהיינו, שלא יפונה מבית המגורים כל עוד לא קיבל סידור חלוף סביר.

בחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז–1967 (סעיף 38 וסעיף 1281) ובפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ם–1980 (סעיף 86א), קבועות הוראות שענינן הגנת בית מגורים המשמש את החייב.

כאשר החייב הוא קיבוץ, חוב הקיבוץ אינו חוב של חברי הקיבוץ, מחד גיסא, ובתי המגורים, המשמשים את חברי הקיבוץ, אינם רשומים על שמם, מאידך גיסא.

בשנת 1994 תוקן סעיף 38 לחוק ההוצאה לפועל (חוק ההוצאה לפועל (תיקון מס' 14), התשנ"ד–1994, ס"ח התשנ"ד, עמ' 235), והוספה בו הוראה, המטילה חובה

* הצעת חוק מס' 221/פ: הועברה לוועדה ביום כ"ז בטבת התשס"ד (21 בינואר 2004).
¹ חא"י כרך א', עמ' 336.

2. בחוק הגנת הדייר [נוסח משולב], התשל"ב-1972,² בסעיף 33, אחרי סעיף קטן (א) יבוא: תיקון חוק הגנת הדייר
- "(א) קיבוץ או מושב שיתופי שהיה חוכרו לדורות של בית מגורים, ופקעה זכותו כאמור בסעיף קטן (א), יראו לענין סעיף זה את חבר הקיבוץ או המושב השיתופי המתגורר בבית המגורים כאילו היה בעליו של בית המגורים טרם פקיעת זכות הקיבוץ או המושב השיתופי, ויחולו הוראות סעיף זה."

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 2 מוצע לתקן את סעיף 33 לחוק הגנת הדייר [נוסח משולב], התשל"ב-1972, ולקבוע כי בעת פקיעת זכותם של קיבוץ או אגודה שיתופית בנכס מקרקעין שלהם, שבו מתגורר חבר הקיבוץ או האגודה השיתופית, יהפוך החבר המתגורר בהם לדייר מוגן.

חברת הכנסת אורית נוקד

² ס"ח התשל"ב, עמ' 176.

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חברי הכנסת מטעם ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת:

הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 81) (עבירת הכחשת השואה), התשס"ד-2004*

1. בחוק העונשין, התשל"ז-1977,¹ בסעיף 13, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) דיני העונשין של ישראל יחולו גם על עבירת חוץ שהיא עבירה על חוק איסור הכחשת השואה, התשמ"ז-1986.²"

ד ב ר י ה ס ב ר

שעליהן חלים דיני העונשין של ישראל ובהן עבירות נגד המדינה או העם היהודי ועבירות נגד אזרחי ישראל או תושבי ישראל. בשנת התשנ"ד נקבע בחוק העונשין (תיקון מס' 39), התשנ"ד-1994 (ס"ח התשנ"ד, עמ' 348) כי גם מעשים המכוונים נגד יהודי באשר הוא יהודי, נגד גופו, רכושו או חירותו, יהיו בני עונשין לפי הדין הישראלי אף אם נעשו מחוץ לשטח הריבונות של ישראל. ביסוד הרחבה זו עמדה התפיסה כי מדינת ישראל היא מדינת העם היהודי ומתפקידה להגן על יהודים באשר הם. זאת בשונה מן המקובל במדינות העולם אשר עבירות חוץ שהן קובעות מכוונות להגן על בטחונן, על חיי אזרחיהן או על אינטרסים קיומיים אחרים שלהן.

נוכח גילויי האנטישמיות הגוברים בעולם ולאור מרכזיותה של השואה בתולדות העם היהודי ומדינת ישראל, מוצע להוסיף את הכחשת השואה לרשימת הענינים שעליהם מגן הדין הישראלי גם מחוץ לישראל.

חוק איסור הכחשת השואה, התשמ"ז-1986 (להלן – חוק איסור הכחשת השואה) אוסר על פרסום של דברים המכחישים מעשים שבוצעו בתקופת השלטון הנאצי ושהם פשעים כלפי העם היהודי או כלפי האנושות, או דברים של שבח למעשים האמורים.

הצעת חוק זו באה להרחיב את תחולת חוק איסור הכחשת השואה כך שיאסור על פרסומים שיש בהם משום הכחשת השואה גם אם נעשו מחוץ לישראל ואף אם נעשו שלא בידי אזרחי ישראל או תושבי ישראל. תחולת הדין הישראלי לפי ההצעה אינה תלויה בפליליות המעשה על פי הדין המקומי במדינה שבה בוצעה העבירה או בכל זיקה של מבצע העבירה לישראל.

יצוין כי ככלל חלים דיני העונשין רק על עבירה שנעברה, כולה או מקצתה, בשטח ישראל (סעיף 7 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין)). במקרים חריגים בלבד חלים דיני העונשין של מדינה על "עבירת חוץ", קרי על עבירה שנעשתה מחוץ לשטח ריבונותה. חוק העונשין מונה, בסעיפים 13 עד 16, את סוגי עבירות החוץ

חברי הכנסת: אריה אלרד, גלעד ארדן, אליעזר כהן, יורי שטרן

* הצעת חוק מס' 1009/9; הועברה לוועדה ביום י"ב בשבט התשס"ד (4 בפברואר 2004).
¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשס"ד, עמ' 390.
² ס"ח התשמ"ז, עמ' 196.